

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 15. 5. 2018 v senátě složeném z jeho předsedy Mgr. Vladimíra Čermáka a přísedících Mgr. Hany Garncarzové a Mgr. Aleny Smutkové **takto:**

Obžalovaný

A. Š., narozený XXX v XXX, dělník, trvale bytem XXX, okres XXX,

je vinen, že

dne XXX v XXX hodin za obcí XXX ve směru na obec XXX, okres XXX, na silnici II. třídy č. XXX v km XXX řídil osobní motorové vozidlo zn. VW GOLF, RZ XXX, majitele L. F. a v důsledku porušení ustanovení § 4a, § 18 odstavec 1, odstavec 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, když jel minimálně rychlostí 125 km/h a při jízdě z kopce po průjezdu několika zatáček dostal v pravotočivé zatáčce smyk, který nezvládl, vyjel vpravo mimo komunikaci, kde narazil do vzrostlých stromů, od kterých se vozidlo odrazilo do strže koryta XXX potoka, kam dopadlo na střechu, přičemž jeho spolujezdec sedící nepřipoutaný na pravém předním sedadle, M. B., narozený XXX, utrpěl velmi rozsáhlá poranění, zejména pak zlomeniny klenby a spodiny lební, sériové zlomeniny žeber oboustranně a zhmoždění plic a mozku, v důsledku kterých na místě nehody zemřel,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

přečin usmrcení z nedbalosti podle § 143 odstavec 1, odstavec 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 143 odstavec 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 2 (dvou) roků.**

Podle § 81 odstavec 1 trestního zákoníku a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu **v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 73 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v **zákazu řízení všech motorových vozidel** na dobu **v trvání 5 (pěti) roků.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu se obžalovanému ukládá **povinnost zaplatit** na náhradě škody poškozené **Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem Praha 3, Orlická 4/2020, IČ: XXX, částku **3 060 Kč.**

Podle § 228 odstavec 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozeným **B. H.,** narozené XXX, a **F. H.,** narozenému XXX, oba bytem XXX, jako náhradu nemajetkové újmy v penězích **každému částku 200 000 Kč.**

Podle § 229 odstavec 2 trestního řádu se poškození B. H. a F. H., gen. viz shora, se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy v penězích **odkazují** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný A. Š. dne XXX v dopoledních hodinách přijel vozidlem značky Volkswagen Golf RZ XXX majitele L. F. k domu č. XXX ve XXX, okres XXX, kde k němu do vozidla jako spolujezdec přistoupil M. B., narozený v roce XXX. Posléze oba odjeli do XXX a následně jeli s vozidlem, které stále řídil obžalovaný A. Š. a v němž M. B. seděl vpředu na místě spolujezdce, směrem na obec XXX. V úseku silnice II. třídy č. XXX v kilometru XXX řídil obžalovaný A. Š. motorové vozidlo značky Volkswagen Golf nepřiměřenou rychlostí, přičemž v rychlosti minimálně 125 km/h při jízdě z kopce po průjezdu několika zatáčkami dostal v pravotočivé zatáčce smyk, který nezvládl, vyjel vozidlem vpravo mimo vozovku a následně levou přední částí vozidla narazil do vzrostlého stromu a posléze pravou zadní částí vozidla do druhého vzrostlého stromu, od kterého se poté vozidlo odrazilo směrem do strže koryta XXX potoka, kam dopadlo na střechu. Spolujezdec M. B., který seděl stále na předním sedadle spolujezdce a nebyl připoután, v důsledku nehody utrpěl velmi rozsáhlá poranění, a to zejména zlomeniny klenby a spodiny lebni, sériové zlomeniny žeber oboustranně a zhmoždění plic a mozku, v důsledku kterých na místě nehody zemřel.
2. Tento skutkový děj soud zjistil z výpovědí svědků K. B., L. F., R. H., L. L., M. L., V. B., J. H., J. F., M. F., A. Š. st., P. B., MUDr. K. Ch., L. Ch., D. S., M. S., V. S., ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví odvětví soudní lékařství vypracovaných znalci MUDr. Igorem Dvořáčkem, Ph.D., MUDr. Markem Dokoupilem, MBA a RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D. a z oboru zdravotnictví odvětví toxikologie vypracovaného znalkyní RNDr. Marií Staňkovou, Ph.D., z výpovědi znalce v oboru doprava, ekonomika, strojírenství Ing. Ivana Krejse, z protokolu o nehodě v silničním provozu a z fotodokumentace, z plánu dopravní nehody, z mapy, z protokolu o ohledání a fotodokumentace, z přehledu zajištěných stop z předání vozidla, z protokolu o ohledání vozidla a fotodokumentace, ze seznamu stop, z usnesení o vrácení věci, z technického průkazu a paragonu, z úředního záznamu Hasičského záchranného sboru, z prvotního šetření, z úředních záznamů k ohledání vozidla, z protokolu o prohlídce těla, z kriminalistického znaleckého posudku, z hlášení úrazu a lékařských zpráv, ze sdělení

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

Hasičského záchranného sboru, z fotodokumentace, z klimatologických údajů a nakonec i z výpovědi obžalovaného A. Š..

3. Obžalovaný A. Š. se k výše popsanému jednání zcela doznal a uvedl, že předmětného dne jel pro cigarety do XXX. Přitom se cestou stavil pro M. B.. Následně jeli zpět do XXX, po cestě předjeli jedno auto a normálně se společně s M. B. bavili. Obžalovaný připustil, že jel rychleji. Posléze dostal smyk a probral se ve vozidle, přičemž M. B. pod ním chrčel. Tomuto chtěl nějak pomoci, avšak nevěděl jak.
4. Obžalovaný dále uvedl, že vozidlo, které řídil, patřilo jeho kamarádovi. Vozidlo měl koupit na splátky. K samotné jízdě uvedl, že neví, jakou jel rychlostí. Cestu znal, jel tudý vícekrát. Jak došlo ke smyku a následně k nehodě, neví. Obžalovaný se rovněž vyjádřil ke zranění, které sám utrpěl. Závěrem ve své výpovědi obžalovaný uvedl, že nebyl připoutaný bezpečnostními pásy. K samotné rychlosti navíc dodal, že jel jistě rychleji než 90 km/h.
5. Výpověď obžalovaného a jeho faktické doznání je v souladu s ostatními důkazy, které byly provedeny v rámci hlavního líčení.
6. Zejména svědek V. B. potvrdil, že ho předjížděl červený Golf, a to ještě v obci, přičemž tento mohl jet rychlostí okolo 80 km/h. Posléze si všiml uraženého patníku, proto zastavil a vylezl z vozidla. Následně uviděl v potoce ležet auto na střeše. Následně zavolali záchranku a policii. Z vozidla někdo komunikoval a chtěl, aby otevřeli dveře. Posléze přítelkyně svědka zastavila další vozidla a společně s dalšími lidmi havarované auto otočili na kola. Následně se otevřely dveře u spolujezdce a z těchto vypadl vousatý muž. Nějaký žena, která řekla, že je lékařka, mu začala dávat první pomoc. Svědek dále dodal, že vozidlo značky Golf, které ho předjíždělo, ho předjíždělo ještě v obci před cedulí konec obce. V tomto viděl svědek dvě osoby.
7. Svědek J. H. potvrdil, že společně s dalšími lidmi pomohl havarované vozidlo přetočit na kola. Ve vozidle viděl obžalovaného A. Š., tento byl na místě řidiče.
8. Svědek J. F. potvrdil, že předmětného dne potkal obžalovaného A. Š., který řídil červený Golf. Na místě spolujezdce seděl muž, který byl následně mrtev.
9. Svědek M. F. uvedl, že obžalovaný A. Š. přijel od XXX ještě s jednou osobou a šel do obchodu koupit si cigarety, posléze s vozidlem odjížděl, opět řídil A. Š.. Od obchodu odjížděl zprudka, protočil kola. Svědek viděl, že obžalovaný vozidlem a spolujezdcem odjížděl směrem na XXX. Ve vozidle byli pouze dva lidé.
10. Svědek K. B. uvedl, že o nehodě se dozvěděl z doslechu. Jeho syna posléze identifikovala družka. Svědek L. F. potvrdil, že vozidlo Volkswagen Golf poskytl obžalovanému s tím, že tento mu měl vozidlo splácet, takto se domluvili na částce 8 000 Kč. Obžalovaný tedy byl oprávněn vozidlo řídit. Svědek také potvrdil, že vozidlo bylo v dobrém stavu. Svědek R. H. potvrdil, že byl na místě nehody a pomáhal havarované vozidlo otočit na kola, přitom viděl, že ve vozidle byl obžalovaný A. Š.. Tento s ním také komunikoval. Také svědek L. L. potvrdil, že pomáhal přetočit havarované vozidlo na kola. Komunikoval také s obžalovaným. Na místo také přišla nějaká žena, která řekla, že je lékařka, tato poskytovala první pomoc druhému muži, který byl v bezvědomí. Na tomto muži byla vidět zranění na více částech těla. Svědek také potvrdil, že i obžalovaný si nestěžoval na zranění. Obdobně vypovídal také svědek M. L., který potvrdil, že vozidlo převrátili na kola. Ve vozidle byl muž, který komunikoval, byl zde také druhý muž, který byl v bezvědomí. Svědek se také vyjádřil k pozicím, ve kterých se obě osoby ve vozidle nacházely s tím, že na místě řidiče byl obžalovaný A. Š..
11. Svědek A. Š. st. potvrdil pouze to, že mu bylo sděleno, že jeho syn měl autonehodu, proto se na místo dostavil a viděl havarované vozidlo Volkswagen Golf, u kterého se také nacházel jeho syn. Svědkyně P. B. potvrdila, že pro jejího bratra, tedy poškozeného M. B., se předmětného dne

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

v dopoledních hodinách stávil A. Š. a její bratr s ním odjel. Posléze ho již neviděla a následně se dozvěděla o tragické dopravní nehodě. Svědkyně MUDr. K. Ch. potvrdila, že při projíždění okolo místa dopravní nehody s vozidlem zastavili, když byli požádáni, aby pomohli při vyprošťování osob z vozidla. Následně poskytovala první pomoc poškozenému M. B., který však nejevil známky života. Svědkyně také potvrdila, že poškozený byl na místě spolujezdce a neviděla, že by byl připoután bezpečnostními pásy. To potvrdil také svědek L. Ch.. Svědci D. S. a M. S. potvrdili, že byli u místa dopravní nehody, přičemž D. S. pomáhal ostatním lidem převrátit vozidlo Volkswagen Golf na kola. Svědek V. S., člen Hasičského záchranného sboru, potvrdil, že společně s kolegy byl na místě dopravní nehody a pomáhali vyprošťovat osoby z havarovaného auta. Potvrdil, stejně tak jako ostatní svědci, že na místě řidiče se nacházel obžalovaný A. Š..

12. Z výše uvedených výpovědí, jakož i z výpovědi samotného obžalovaného tedy vyplývá, že v předmětné vozidlo před nehodou řídil obžalovaný A. Š.. Svědci vesměs potvrdili, že tento se nacházel na místě řidiče, přičemž poškozený M. B. byl na místě spolujezdce. Z výpovědi svědků i obžalovaného vyplývá, že jak obžalovaný, tak poškozený nebyli připoutáni bezpečnostními pásy.
13. Soud se také zabýval charakterem a rozsahem zranění, které utrpěl poškozený M. B., již v přípravném řízení byli k věci přibráni znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství MUDr. Igor Dvořáček, Ph.D., MUDr. Marek Dokoupil, MBA a RNDr. Marie Staňková, Ph.D., kteří vypracovali znalecký posudek, a tento byl čten za použití § 201 odst. 5 trestního řádu z trestního spisu na č. l. 309 – 331 v rámci dokazování v hlavním líčení. Znalci zejména konstatovali, že při zevní prohlídce byla na poškozeném nalezena mnohočetná zranění včetně úrazové deformace pravé strany hlavy, hrudníku a obou horních končetin v místě zápěstních kloubů. Byly také zjištěny oděrky kůže ve vlasaté části hlavy vpravo, na pravé straně čela i pravé tváři, na pravé straně krku, pravé straně hrudníku, bříše i zádech oboustranně, pravé kyčelní krajiny, na obou stehnech, pravé holeni, v obou bérkách, v levém nártu, obou ramenou, předloktích a hřbetní straně pravé ruky. Byly také zjištěny podlitiny prakticky na celém povrchu těla. Dále byly zjištěny tržně zhmožděné rány ve vlasaté části hlavy vpravo, v čelní, temenní, spánkové i týlní krajiny, na pravé straně čela a na dalších částech těla. Rovněž byly zjištěny řezné rány zejména na levé straně hrudníku. Byly také prokázány mnohočetné úrazové změny zahrnující poranění skeletu lbi i trupu, zhmoždění orgánů dutiny lební, hrudní i břišní, známky svědčící pro udušení. Bezprostřední příčinou smrti byl úrazově krvácivý šok při zlomeninách skeletu lbi i hrudního koše a zhmoždění orgánů tělních dutin se současným dušením při tonutí. Jde o násilnou smrt v přímé příčinné souvislosti s poraněními utrpěnými dne XXX při dopravní nehodě.
14. Dle závěrů znalců na těle zemřelého nebyly nalezeny úrazové změny kožního krytu či podkoží lokalizované na přední straně trupu vytvářející pruhovité útvary, na jejichž podkladě by bylo ze soudně lékařského hlediska možno kategoricky dovodit upoutání těla zemřelého bezpečnostními pásy vozidla během předmětné dopravní nehody.
15. Znalci rovněž uvedli, že z charakteru poranění skeletového orgánu, že proti pravé straně hlavy, oběma rukám i trupu působilo mohutné tupé násilí. Známky tonutí pak svědčí pro vniknutí tekutin do dýchacích cest a jejich uzávěrem sloupcem vody. Z charakteru úrazových změn lze dovodit, že došlo ke kontaktu pravé strany hlavy, trupu více zprava i končetin s vnitřním vybavením vozidla. Z nálezu lze dovodit, že zranění poškozeného odpovídá dopravnímu úrazu spolujezdce jedoucího v osobním vozidle.
16. Toxikologickým vyšetřením bylo zjištěno, že v krvi poškozeného byly stanoveny koncentrace metanfetaminu ve výši 80 ng/ml, amfetaminu ve výši 30 ng/ml a THC ve výši 4,5 ng/ml.
17. V přípravném řízení byl také vypracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství znalcem MUDr. Markem Dokoupilem, MBA na zranění obžalovaného. Tento byl za

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

použití § 211 odst. 5 trestního řádu čten za použití § 369 – 379 z trestního spisu. Dle závěrů znalce obžalovaný při dopravní nehodě utrpěl povrchní i otevřená zranění kožního krytu, poranění skeletu trupu i pánve, zranění orgánu dutiny hrudní a nelehčí stupeň poranění nitrolebních struktur, tedy otřes mozku. Dále utrpěl vícečetná povrchní poranění. Byla také izolovaná zlomenina druhého žebra vlevo, zlomeniny levostranných příčných výběžků prvního až čtvrtého bederního obratle a zlomenina zadní kostěné hrany tvořící kloubní jamku pravostranného kyčelního skloubení s vykloubením hlavice pravé kosti kyčelní. V případě obžalovaného je nutno zranění hodnotit jako těžké zranění naplňující taxativa stanovená pro poškození důležitého orgánu i delší dobu trvající poruchu zdraví. Toxikologickým vyšetřením a následným znaleckým zpracováním bylo zjištěno, že obžalovaný v zásadě nebyl ovlivněn žádnou návykovou látkou.

18. Z výše uvedených závěrů znalců tedy vyplývá, že jak obžalovaný tak poškozený utrpěli závažná zranění, přičemž u poškozeného tato zranění způsobila úmrtí. Lze dovodit, že poškozený nebyl upoután bezpečnostním pásem, přičemž s ohledem na lokalizaci zranění lze učinit závěr, že poškozený v době dopravní nehody seděl na místě spolujezdce vpředu vedle řidiče. Zranění, která utrpěl, jsou v příčinné souvislosti s popsanou dopravní nehodou.
19. V průběhu hlavního líčení byl také k věci vyslechnut znalec z oboru doprava Ing. Ivan Krejsa, který se zejména vyjádřil ke komunikaci, na které došlo k dopravní nehodě. Znalec dospěl k závěru, že maximální rychlost pro bezpečné projetí daného úseku je 90 km/h. Dle propočtu jelo vozidlo řízené obžalovaným rychlostí 125 km/h, což je rychlost, kterou nelze uvedený úsek bezpečně projet. Znalec také popsal průběh dopravní nehody s tím, že poté, co se vozidlo již ocitlo mimo vozovku, letělo fakticky vzduchem a poté levou přední částí při rychlosti asi 73 km/h vrazilo do prvního stromu, následně zadní částí vozidla, a to přibližně při rychlosti 30 km/h vrazilo do druhého stromu a poté dopadlo do potoka na střechu. Znalec dále konstatoval, že s ohledem na pohyb osob ve vozidle lze dovodit, že ani jedna z nich nebyla připoutána bezpečnostním pásem, přičemž poškozený M. B. byl na místě spolujezdce. Tomu odpovídají také biologické stopy, které byly vyhodnoceny znalecky.
20. Znalec zejména dospěl k závěru, že na vzniku dopravní nehody se na prvním místě podílela rychlost vozidla, tedy 125 km/h. Při této rychlosti se vozidlo dostalo do smyku zadními koly, a to směrem vlevo, což nasměrovalo vozidlo směrem vpravo mimo vozovku. Znalec dodal, že bezpečná rychlost pro projetí daného úseku je přibližně 70 km/h. Znalec rovněž konstatoval, že na vozidle, které bylo ohledáno, nebyla zjištěna žádná technická závada.
21. Po provedení všech výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný A. Š., který řídil předmětné vozidlo, se nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní, aby nepoškozoval životní prostředí ani neohrožoval život zvířat, své chování nepřizpůsobil stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, povětrnostním podmínkách, situaci v provozu na pozemních komunikacích, svým schopnostem a svému zdravotnímu stavu, nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a vlastnostem vozidla a nákladu, předpokládanému stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace, její kategorie a třídy, povětrnostním podmínkám a jiným okolnostem, které je možné předvídat, a řídil motorové vozidlo mimo obec rychlostí převyšující 90 km/h a takto porušil ustanovení § 4a a § 18 odst. 1, odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a takto porušil důležitou povinnost vyplývající ze zákona, přičemž porušení povinnosti zpravidla vede k dopravním nehodám s těžkým a těžko odčinitelným následkem, což se v daném případě stalo.
22. Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný A. Š. jinému z nedbalosti způsobil smrt a tento čin spáchal proto, že porušil důležitou povinnost uloženou podle zákona a tímto zákona

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

naplnil jak po objektivní tak po subjektivní stránce všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu usmrcení z nedbalosti podle § 143 odst. 1, 2 trestního zákoníku.

23. Při úvahách o uložení trestu hodnotil soud všechny okolnosti spáchaného přečinu, zejména samotné jednání obžalovaného a jeho následek (účinek). Soud hodnotil zejména skutečnost, jakou rychlostí obžalovaný vozidlo řídil, místo, kterým s vozidlem projížděl, a v neposlední řadě i to, že jak obžalovaný, tak poškozený nebyli připoutáni bezpečnostními pásy. Soud také hodnotil stupeň narušení zájmu chráněného trestním zákoníkem, kterým je v daném případě zejména zájem na ochraně života a zdraví jednotlivců.
24. Soud také hodnotil osobu obžalovaného A. Š., který je dělníkem. V místě bydliště k němu nejsou žádné negativní poznatky. V opisu rejstříku trestu má od roku 2012 celkem 5 záznamů, kdy byl odsouzen pro různou trestnou činnost, a to i v souvislosti s dopravou. Rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 30. 12. 2014 sp. zn. 3 T 134/2014 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu krivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a byl mu uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání tří let, tedy do 30. 4. 2017. Naposledy byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Bruntále ze dne 5. 1. 2016 sp. zn. 1 T 59/2015 pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1 trestního zákoníku a byl mu uložen trest obecně prospěšných prací ve výměře 200 hodin, který vykonal dne 13. 2. 2017, a rovněž mu byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání 12 měsíců, přičemž tento vykonal 4. 4. 2016.
25. Obžalovanému polehčilo doznání, kterým napomáhal orgánům činným v trestním řízení při objasňování svojí trestné činnosti, jakož i to, že svého jednání litoval. Přitěžovalo mu odsouzení ze dne 30. 12. 2014 sp. zn. 3 T 134/2014 Okresním soudem v Bruntále.
26. Po zvážení výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu ve smyslu ust. § 38 a 39 trestního zákoníku bude v případě obžalovaného A. Š. dosaženo uložení trestu odnětí svobody na přiměřenou dobu v trvání dvou roků. S ohledem na osobu obžalovaného a uvedené okolnosti polehčující má soud za to, že v daném případě ještě lze, a to i s ohledem na odlišný charakter trestné činnosti, pro kterou byl odsouzen citovaným rozsudkem Okresního soudu v Bruntále, v daném případě účelu trestu dosáhnout i bez jeho přímého výkonu. Soud proto za použití § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku obžalovanému výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání pěti roků. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádný životem, že šlo o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to popřípadě již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná (§ 83 odst. 1 trestního zákoníku).
27. Soud také považoval za nezbytné s ohledem na charakter trestné činnosti obžalovaného na určitou dobu vyřadit z aktivní účasti na silničním provozu, proto za použití § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku obžalovanému rovněž uložil trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu v trvání pěti roků.
28. Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se řádně a včas připojila k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody s částkou 3 060 Kč, což představuje úhradu za poskytnutí zdravotní péče poškozenému. Zdravotní pojišťovna také řádně doložila výpis zaplacených úkonů. Bylo prokázáno, že Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky vznikla škoda v této výši, přičemž vznik této škody je v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného a soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému uložil povinnost zaplatit na náhradě škody poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky částku 3 060 Kč.
29. Poškození B. H. a F. H., prarodiče poškozeného M. B., se řádně a včas připojili prostřednictvím zmocněnce JUDr. Lukáše Klegy k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody spočívající

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová

v nemajetkové újmě, a to každý s částkou 500 000 Kč. V rámci svého uplatněného nároku doložili, že jsou prarodiči poškozeného M. B., byť poškozený F. H. není pokrevním dědečkem poškozeného, babičku poškozeného B. H. si však vzal ještě předtím, než se poškozený narodil. Oba poškození poukázali na vztah, který měli s M. B., a přiložili čestná prohlášení, ve kterých popsali dopad celé události na jejich další život a zejména uvedli, že s M. B. se často scházeli, navzájem si pomáhali a M. B. oběma poškozeným významně pomáhal s různými pracemi a to zejména s ohledem na jejich věk. Dopravní nehoda nepředstavitelně změnila dosavadní život poškozených a v současné době jim chybí výborný a fungující vztah s vnukem.

30. Soud předně konstatoval, že oba poškození jsou skutečně s ohledem na ust. § 22 občanského zákoníku blízkými osobami ve vztahu k poškozenému M. B.. V daném případě tedy lze s ohledem na ust. § 2959 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, konstatovat, že je možno v daném případě rozhodovat v případě těchto poškozených o peněžité náhradě, která by vyvážila jejich psychické utrpení. Soud tedy jednoznačně konstatoval, že jde o oprávněné osoby, kterým vznikla nemajetková újma. Vznik nemajetkové újmy je přitom nepochybně v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného A. Š.. Na druhé straně však soud konstatoval, že s ohledem na věk poškozených, jakož i jejich poměr k M. B. nelze brát jako přiměřenou výši nemajetkové újmu částku 500 000 Kč u každého z poškozených. Soud v daném případě, a to s ohledem i na další okolnosti předmětné dopravní nehody, zejména na skutečnost, že sám poškozený mimo jiné nepoužil bezpečnostní pásy jako přiměřená náhrady nemajetkové újmy je částka 200 000 Kč pro každého z poškozených. Soud proto podle § 228 odst. 1 trestního řádu obžalovanému uložil povinnost zaplatit poškozeným B. H. a F. H. jako náhradu nemajetkové újmy v penězích každému částku 200 000 Kč. Soud poté podle § 229 odst. 2 trestního řádu poškozené B. H. a F. H. odkázal se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení občanskoprávní.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím soudu podepsaného, a to buď ústně do protokolu nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Poškozený může podat odvolání pouze pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení mu předcházejícímu.

Bruntál 15. května 2018

Mgr. Vladimír Čermák
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Věra Lášová

v z. Jana Hybnarová